

Ruth Chapter 1 רות

1 וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפָּט הַשְּׂפָטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיִּלָּךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלֹן וְכַלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׁם:

3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:

4 וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֹבִיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רות וַיָּשָׁבוּ שָׁם כְּעֹשֶׂר שָׁנִים:

5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכַלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ:

This is the only time in Scripture where ילד is used to reference married men!

This is not entirely unlike English, when parents may refer to their sons and daughters as “kids” no matter how old the children are. They do this as a show of parental affection.

6 וַתִּקַּם הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בַשָּׂדֶה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לֶחֶם:

לָהֶם = to them

לָהֶם = bread or, connotatively, food

7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵי כַלְתֶּיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:

8 וַתֹּאמֶר נָעֲמִי לְשְׁתֵי כַלְתֶּיהָ לִכְנֹה שְׁבָנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה וַעֲשׂוּ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַיְמָתִים וְעַמְדֵי:

Ruth Chapter 1 רות

עמכם As we mentioned in Lesson 8 at 1:11, scholars speculate that the Masculine Plural form as used here may be a remnant of an earlier “dual common” form.

ועמדי More commonly we see, “עממי” for “with me.”

9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:

קולן As noted in Lesson 7, 1:2, Hebrew sometimes uses singular descriptions when English would prefer plural forms. This word is between two plural verbs, so in English, we would say “their VOICES.”

10 ותאמרנה לה כי-אתך נשוב לעמך:

כי-אתך has the sense of “on the contrary, with you...”

11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים:

בנתי The addition of the suffix triggers proretonic reduction.

12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:

13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-יהוה:

14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:

15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך:

Ruth Chapter 1 רות

אלהיה “Her gods” is a good translation since Orpah was likely a polytheist. Note also that “her god” might be in view since the Moabites worshipped Chemosh as their principal deity. There are examples of אלהים being used in reference to a foreign god as a plural of respect (Judges 9:27, 1 Sam 5:7, 1 Kings 18:24), including Chemosh in Judges 11:24.

16 וַתֹּאמֶר רוּת אֶל-תַּפְּגַעֵי-בִי לְעִזְבֹךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרַיִךְ כִּי אֶל-
אֲשֶׁר תִּלְכִי אֵלָי וּבְאִשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֵּין עַמֶּךָ עַמִּי וְאֵלֶיהֶיךָ
אֱלֹהֵי:

עמך עמי and **ואלהיה אלהי** - In Hebrew, often the lack of a verb means the items are equal. Literally, this says, “your people, my people.” In English, we would insert the appropriate form of “to be,” as in “your people are (or will be) my people.” You will frequently see this “verbless equality” in the Proverbs study in Unit 3 of Hebrew GRAMMAR Quest.

17 בְּאִשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה
יִסִּיף כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ:

Hebrew usually says, “Between me and between you.” In English, we usually would translate it as “between you and me.” English rules require the 1st person pronoun to be listed last when in a series.

18 וַתֵּרָא כִּי-מִתְאַמְצֶת הִיא לְלֶכֶת אִתָּהּ וַתִּחְזַל לְזַבֵּר
אֵלֶיהָ:

19 וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד-בְּאֲנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָה בֵּית
לָחֶם וַתֵּהֶם כָּל-הָעִיר עָלֵיהֶן וַתֹּאמְרָנָה הַזֹּאת נַעֲמִי:

20 וַתֹּאמֶר אֱלִיהֶן אֶל-תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאנִי לִי מְרָא כִּי-
הֵמָּר שָׂדֵי לִי מָאֵד:

Ruth Chapter 1 רות

21 אָנִי מְלֹאָה הִלְכֹתִי וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי
נְעָמִי וַיְהִי הָעֵנָה בִּי וְשָׂדֵי הָרֵעַ לִי:

22 וַתָּשָׁב נְעָמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כְלָתָהּ עִמָּהּ הַשָּׂבָה מִשָּׂדֵי
מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלֵת קִצִּיר שְׁעָרִים: